

Ὁ καπετὰν Γκίκας Νικολάου ὁμολογεῖ διὰ ζώσης φωνῆς ὅτι ἀγκαλὰ καὶ νὰ ἀποδεικνύεται διὰ τῶν γραμμάτων σπεντιτζιόνες, δηλαδὴ μὲ παντιέραν τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίου καπετὰν Γκίκα Νικολάου καὶ ὅτι τὸ ἐν τῇ πολάκκα του “ἡ Καλὴ Ἑλπίς” τυρὶ καὶ κάθε ἄλλον, κατὰ τὰς ντεκάρικο πόλιτζας καὶ μανιφέστον νὰ κηρύττωνται διὰ λογαριασμὸν ἴδιον καπετὰν Γκίκα Νικολάου. Αὐτὰ ὅμως τὰ γράμματα ὅλα ἐστάθησαν καὶ ἔγινον οἰκονομικὰ διὰ μόνην τὴν ὑποψίαν καὶ φόβον τοῦ παρόντος ταξιδίου ἕως Τριέστι ἢ καὶ Μάλταν καὶ Μεσσή-ναν, τὰ ὅποια καὶ εἰς κάθε καιρὸν ὁποῦ παρησιαστεῖ τὸ παρὸν ἀναιρετικὸν γράμμα νὰ νομίζωνται ἄχρηστα καὶ ἄκυρα καὶ ὡς χαρτία ἄγραφα, νὰ ἔχουσι δὲ τὸ κῦρος, τὴν δύναμιν, τὴν ἐνέργειαν καὶ ὅλην τὴν ἀλήθειαν τὰ ὑπὸ τῶν 3 πνέοντος μηνὸς ὑπογεγραμμένα, στερεωμένα καὶ μεμαρτυρημένα συμφωνητικὰ γράμματα νολεγγίου³³ παρὰ τῶν συντύχων καὶ διοικητῶν τῆς νήσου Ὑδρας μεταξὺ Δημητρίου Ἀλβανάκη ποτὲ Σαράντου καὶ καπετὰν Γκίκα Νικολάου καὶ ἡ σπεντιτζιόνε ἡ καθολικὴ καὶ ἀληθὴς μὲ ρωσικὴν πραγματευτάδικην παντιέραν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν φανεροῦται ἡ ποσότης τυρὶ ἀνήκουσα τῷ κυρίῳ Δημητρίῳ Ἀλβανάκη ποτὲ Σαράντου ἐκ τῆς πολίτζης ντεκάρικο. Καὶ εἰς ἐνδειξιν ὑπογράφεται ὁ καπετὰν Γκίκας Νικολάου ἵνα ἔχῃ τὸ κῦρος εἰς ὅποιανδήποτε Δικαιοσύνην.

Ὑδρα, < > Ἰουνίου 1807

γκύκας νικολαου βεβεόνω δια χιρος εμού του γραματικού του θεοχάρης παπα αντονει και εκύνος μην ειζέβρωντας να γράψι κάνει το σημίον του σταβρό †

Ἡμεῖς οἱ σύντυχοι δεπουτάτοι καὶ διοικηταὶ τῆς νήσου Ὑδρας βεβαιοποιοῦμεν καὶ ἐμμαρτυροῦμεν εἰς ὅποιον ἀνήκει ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος γράμματος οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια ὡς φανεροῦται καὶ ὅτι ὁ καπετὰν Γκίκας Νικολάου ὑπέγραψεν ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ πρέπει νὰ δοθῇ τελεία πίστις.

Ὑδρα, 3 Ἰουνίου 1807 Ε.Π.

[σφραγίδα] νικόλαος οικονομου σύντυχος

γεώργης χατζη γκιόνη σιντιχος

Γεώργιος Τρίππος Καν(γκελλάριος)

4

Βεβαίωση ναυπήγησης

Κώδικας Ν. 2, σ. 64 (ΙΑ-ΜΥ)

1820, 5 Φεβρουαρίου

Ἐγώ, ὁ ὑπογεγραμμένος μαῖιστωρ Πέτρος Σταματίου, φανερώνω καὶ ὁμολογῶ διὰ τοῦ παρόντος μου ὅτι τὸ βριγαντίνον ὀνομαζόμενον < > κα-

33. Ἰταλ. noleggio = ἡ ναύλωση.

τεσκευάσθη παρ' ἐμοῦ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς ἔτος τοῦ 1819 ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην ἀπὸ ξύλου πεύκου, δι' ἐξόδων καὶ λογαριασμὸν τοῦ καπετὰν Γκίκα Νικολάου, εἶναι δὲ εἰς μὲν τὸ μάκρος πῆχεις τοπικὰς εἴκοσι καὶ ἕξ, εἰς δὲ τὸ ὕψος πῆχεις πέντε καὶ εἰς τὸ πλάτος πῆχεις 8 ὦ. Δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν ζήτησίν του τῷ ἔδωκα τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον διὰ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸ ὅθεν τῷ χρειασθῇ. < > Φεβρουαρίου.

Πέτρος Σταματίου

Ἡμεῖς, οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου καὶ πόλεως Ὑδρας ἐκλελεγμένοι σύνδικοι, μαρτυροῦμεν ὅτι τὸ παρὸν ἴσον εἶναι ἐκδεδομένον ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ, τὸ δὲ βριγαντίνον αὐτὸ κατεσκευάσθη ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τοῦ ἄνω μαῖστορος καὶ ὅτι εἶναι κύριον καὶ νόμιμον ἀπόκτημα τοῦ καπετὰν Γκίκα Νικολάου, εἰς πίστιν τοῦ ὁποίου ὑπογραφόμεθα ἐκτυποῦντες τὴν ἡμετέραν σφραγίδα.

5 Φεβρουαρίου.

(ἡ μεγάλη) οἱ σύντυχοι ὀνομασί

Γεώργιος Τρίππος

5

Βεβαίωση ναυπήγησης

Κώδικας Ν. 2, σ. 65 (ΙΑ-ΜΥ)

1820, 16 Φεβρουαρίου

Ἐγώ, ὁ ὑπογεγραμμένος μαῖστωρ Πέτρος Σταματίου, φανερώνω καὶ ὁμολογῶ διὰ τοῦ παρόντος μου ὅτι τὸ βριγαντίνον ὀνομαζόμενον “ἡ Μόνη Ἑλπίς”, ρωσοεμπορικόν, διὰ τὴν παλαιότητά του ἀνεσκευάσθη παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην ἀπὸ ξύλου πεύκου, δι' ἐξόδων καὶ λογαριασμὸν τοῦ καπετὰν Γκίκα Νικολάου. Δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν ζήτησίν του τῷ ἔδωκα τὸ παρὸν ἐνυπόγραφον διὰ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸ ἔνθα ἤθελε τῷ χρειασθῇ. 16 Φεβρουαρίου.

Πέτρος Σταματίου

Ἡμεῖς, οἱ ἐκ τοῦ κοινοῦ τῆς νήσου καὶ πόλεως Ὑδρας ἐκλελεγμένοι σύνδικοι, μαρτυροῦμεν ὅτι τὸ παρὸν ἴσον εἶναι ἐκδεδομένον ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ, τὸ δὲ βριγαντίνον αὐτό, ρωσοεμπορικόν, καλούμενον “ἡ Μόνη Ἑλπίς”, ἀνεσκευάσθη ἐπὶ τὴν νῆσον ταύτην παρὰ τοῦ ἄνωθεν μαῖστορος. Εἰς πίστιν τοῦ ὁποίου ὑπογραφόμεθα, ἐκτυποῦντες τὴν ἡμετέραν σφραγίδα.

< > Φεβρουαρίου.

(ἡ μεγάλη)

οἱ σύντυχοι ὀνομασί

Γεώργιος Τρίππος

